

Over reputaties en ketens

De gemeentebegrotingen zijn weer vastgesteld, Sinterklaas is binnengehaald en weer uitgewuifd en ondertussen maken wij ons op voor de jaarwisseling die in nogal wat gemeenten heel wat aandacht vraagt.

Haarlem had vorig jaar de dubieuze eer om als een van de weinige steden in de media te komen wegens een rumoerige oud-en-nieuwviering. Dat gaan we dit jaar anders doen. Helaas blijkt het nodig om meer politie in te zetten en op enkele plaatsen zelfs cameratoezicht toe te passen.

Over reputaties gesproken.

Met een stuk of tien burgemeesters buigen wij ons gedurende drie sessies over het onderwerp reputatiemanagement. Het is eigenlijk een pilot om te zien of we reputatiemanagement in ons cursusaanbod op zullen nemen. Een goede reputatie is belangrijk voor een burgemeester. Een minder goede reputatie leidt uiteindelijk nogal eens tot gedwongen vertrek. In de praktijk blijkt een gedwongen vertrek vaak te worden veroorzaakt door onvoldoende feedback. Vallende burgemeesters bleken vaak verrast. Zij meenden het fantastisch te doen en waren blind en doof voor signalen uit hun directe omgeving. Ook periodieke functioneringsgesprekken blijken geen garantie voor voldoende spiegeling.

Wat te denken van een collegiale visitatie? Bij de politiekorpsen (en ook bij universiteiten) is het goed gebruik je te laten visiteren. Er komt een collegiale commissie langs die discreet en deskundig onderzoek doet naar hoe je functioneert. En die je aanbevelingen doet over hoe je een (nog) betere reputatie kunt krijgen. Uiteraard met strikte waarborgen van vertrouwelijkheid omgeven. Lijkt me de moeite waard om eens verder te onderzoeken en om te peilen of er behoefte aan is..

En dan ten slotte over ketens.

Op een onbewaakt ogenblik is op een zondagmiddag mijn ambtsketen uit mijn kamer gestolen. Ik vertelde een groep kinderen van de Kinderuniversiteit over het functioneren van de lokale democratie. Daarom stond het alarm uit. Ik kreeg een telefoontje dat ik mij moest haasten naar het podium op de Grote Markt omdat de Sint er al aan het opklimmen was. Nog snel mijn keten halen op mijn kamer. Daar stonden alle kastdeuren en laden open en bleek de keten verdwenen. Ik verkeerde in de veronderstelling dat ik het sieraad uit 1852 met grote historische waarde van de Sint of een piet terug zou krijgen. Maar dat bleek een illusie. Toen er publiciteit over kwam was Eberhard van der Laan zo vriendelijk om direct een reserveketen van Amsterdam te sturen. Geweldig collegiaal gebaar. Maar er stonden wel erg veel Amsterdamse stadswapens op. Die ging de volgende week, vergezeld van een taart met cupidohart, retour (Haarlem-Amsterdam, forever in love). Onze stadsdichteres maakte een troostend gedicht met als strekking dat een trouwring in een goed huwelijk overbodig is. Een twintigtal zilvermeden nam het initiatief om hun ooit teloor gegane Gilde weer op te richten. Met als doel om nog voor de nieuwjaarsreceptie een nieuwe keten te smeden en die aan de stad en de drager aan te bieden. En de korpschef beloofde mij dat nog voor het moment dat ik vanwege de nationale politie geen korpsbeheerder meer ben, de keten aan mij wordt terugbezorgd. En zo werd het toch nog een mooie kerst !

Namens bestuur en medewerkers van ons Genootschap wens ik u goede feestdagen en een voorspoedig Nieuwjaar.

Bernt Schneiders/voorzitter NGB